

свърши университетъ и да стане ученъ. Колко пжти е пропадалъ учениятъ, докато придобие знанието, докато стане виденъ професоръ. Радвал се човѣкъ на знанието, на успѣхитъ си, на придобитата любовъ, но радостта му иде като резултатъ на нѣщо. Тя е плодъ, завързалъ и узрѣлъ на дървото на живота, което е расло при мжчнотии, при бури и вѣтрове.

Той щото, ще знаете, че огъването е неизбеженъ процесъ. Ржката се огъва, а понѣкога се проточва. И огъването и проточването й носятъ благословение. Когато огъвашъ ржката си, за да спасишъ давящия, това е благословение. Ти правишъ добро на този човѣкъ. Когато проточишъ ржката си, ти пакъ можешъ да помогнешъ на човѣка. Сжщевременно, огъването и проточването на ржката могатъ да произведатъ лоши резултати. Когато цигуларьтъ обтѣга струнитъ си, той има предъ видъ да изкара нѣщо хубаво отъ тѣхъ. Следъ това той поставя прѣститъ си на струнитъ, огъва ги, прави различни скжсявания на разстоянията, удѣлжава ги и съ това произвежда чисти, хармонични тонове. Който го слуша да свири, казва: Добъръ цигуларь е този човѣкъ. Цѣлъ виртуозъ! Въ това отношение всѣки може да бжде виртуозъ, да свири на своята цигулка — тѣлото си. За тази цель той трѣбва да знае законитъ на своя умъ, на своето сърдце и на своето тѣло, да знае, какъ да огъва и проточва силитъ, които действуватъ въ тѣхъ.

Като ученици, една отъ задачитъ ви е да